

ПОЛОЖЕННЯ

про відділення соціальної допомоги вдома

I. Загальна частина

1.1 Відділення соціальної допомоги вдома є структурним підрозділом територіального центру для надання соціальної послуги догляду вдома громадянам і проводить свою діяльність на принципах адресності та індивідуального підходу, доступності та відкритості, добровільного вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг, законності, соціальної справедливості, забезпечення конфіденційності, дотримання стандартів якості.

1.2 Відділення утворюється для надання соціальних послуг за місцем проживання/перебування не менш як 80 одиноких громадян, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з частковою втратою рухової активності (мають III, IV, V групи рухової активності) та потребують сторонньої допомоги, надання соціальних послуг в домашніх умовах згідно з медичним висновком.

1.3 Відділення не здійснює соціального обслуговування (надання соціальних послуг) громадян, які потребують цілодобового стороннього догляду.

1.4 Право на позачергове соціальне обслуговування (надання соціальних послуг) мають одинокі ветерани війни, особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», жертви нацистських переслідувань, особи які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи і віднесені до 1, 2, 3 категорії, особи, депортовані за національною ознакою.

1.5 У складі відділення можуть створюватися спеціалізовані бригади соціальних робітників для надання різних видів послуг, потребуючим громадянам, на платній та безоплатній основі (лагодження і пошив одягу, взуття, перукарські послуги, послуги по пранню та прасуванню білизни, транспортні, та інші послуги).

1.6 У відділенні можуть створюватись пункти по прийому одягу, взуття б/в від громадян, підприємств, установ, організацій для задоволення потреб громадян району, які перебувають в складних життєвих обставинах, не залежно від розміру пенсії.

1.7 У тимчасове користування обслуговуваних громадян можуть надаватися засоби реабілітації.

1.8 Відділення створюється, реорганізується і ліквідується за рішенням районної в місті ради.

1.9 Відділення очолює завідувач, який призначається на посаду і звільняється на підставі наказу директора територіального центру за погодженням начальника управління праці та соціального захисту населення виконкому районної в місті ради.

1.10 Відділення утримується за рахунок місцевого бюджету, інших надходжень, в тому числі від надання платних послуг населенню, а також благодійних коштів від громадян, підприємств, організацій, установ тощо.

1.11 Видатки на функціонування установи передбачаються в кошторисі установи. Витрати відділення включають кошти: придбання для працівників та соціальних робітників спецодягу, взуття, проїзних квитків (або грошової компенсації за їх придбання); засобів пересування, спеціальних засобів для догляду і самообслуговування; підвищення кваліфікації осіб, які надають соціальні послуги.

II. Перелік, умови та порядок здійснення соціального обслуговування (надання соціальних послуг) відділенням соціальної допомоги вдома

2.1. На соціальне обслуговування (надання соціальних послуг) у відділенні мають право:

- громадяни похилого віку;
- інваліди (які досягли 18 річного віку), крім інвалідів унаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, які отримують соціальну допомогу на постійний сторонній догляд, побутове та спеціальне медичне обслуговування відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»;
- хворі (з числа одиноких осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці).

2.2 Відділення соціальної допомоги вдома надає відповідно до державних стандартів соціальних послуг такі послуги:

1) догляд вдома:

- допомогу у самообслуговуванні (дотримання особистої гігієни, рухового режиму, годування);
- допомогу у веденні домашнього господарства (закупівля продуктів харчування, ліків та інших товарів, приготування їжі, прання, прибирання житла, оплата комунальних платежів, дрібний ремонт одягу, взуття тощо);
- допомогу в організації взаємодії з іншими фахівцями та службами (виклик лікаря, комунальних служб, транспортних служб тощо);
- психологічну підтримку;
- надання інформації з питань соціального захисту населення;
- допомогу в отриманні безоплатної правової допомоги;
- допомогу в оформленні документів.

2) паліативний/хоспісний догляд.

2.3. Кількість громадян, яких повинен обслуговувати соціальний робітник обсяг їх роботи, визначає завідувач (заступник завідувача) відділення соціальної допомоги вдома з урахуванням стану здоров'я громадянина, який обслуговується, його віку, рівня рухової активності, здатності до самообслуговування, місця та умов проживання, наявності транспортного сполучення, інших факторів, що можуть

вплинути на здійснення соціального обслуговування та якість надання соціальних послуг. Один соціальний робітник обслуговує десять громадян у містах з комунальними зручностями або двох непрацездатних громадян, яким встановлена V група рухової активності.

2.4 Для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) громадяни подають письмову заяву управлінню праці та соціального захисту населення за місцем проживання/перебування. Посадова особа управління здійснює запити до відповідних суб'єктів щодо надання медичного висновку, довідку про склад сім'ї, довідку про доходи (у разі потреби), довідка про взяття на облік (для внутрішньо переміщених осіб), а також інформацію щодо наявності (відсутності) договору довічного утримання і надсилає до територіального центру.

2.5 Після надходження зазначених документів у п.2.4, на підставі карти визначення індивідуальних потреб отримувача соціальної послуги та медичного висновку складається індивідуальний план надання соціальної послуги, після чого між громадянином і територіальним центром укладається договір, в якому зазначаються зміст та обсяг послуги, порядок оплати, обумовлюються періодичність, строки надання соціальної послуги відділенням соціальної допомоги вдома, інші умови та видається наказ.

2.6 Відділення соціальної допомоги вдома згідно з умовами договору, затвердженим графіком роботи та індивідуальним планом надання соціальної послуги з догляду вдома надає соціальну послугу постійно (III група рухової активності – два рази на тиждень, IV – три рази, V- п'ять разів), періодично (два рази на місяць), тимчасово (визначений у договорі період), організує надання передбачених договором послуг, контролює їх якість, визначає додаткові потреби, вживає заходів до їх задоволення.

2.7 Відділення забезпечує безоплатне надання соціальних послуг громадянам похилого віку, інвалідам (які досягли 18-річного віку), хворим (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування, і не мають рідних (батьків, дітей чоловіка, дружини), які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, або рідні є громадянами похилого віку чи визнані інвалідами в установленому порядку.

2.8 Відділення може надавати платні соціальні послуги (в межах наявних можливостей) для зазначеної в п.2.7 категорії, які не здатні до самообслуговування і мають працездатних рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу.

2.9 Тарифи на платні соціальні послуги встановлюються територіальним центром відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України і затверджуються директором. Районна в місті рада, яка утворила територіальний центр приймає рішення про звільнення громадян, які мають рідних, що повинні забезпечити їм догляд і допомогу, від зазначеної плати.

Кошти, що надходять від надання платних соціальних послуг, використовуються в установленому законодавством порядку.

2.10 На кожного громадянина, якого обслуговує відділення ведеться особова справа, в якій міститься заява громадянина, медичний висновок, документи що підтверджують право громадянина на соціальне обслуговування (надання соціальних послуг) та соціальну допомогу. Документи що містяться в особовій справі громадянина (крім заяви) поновлюються щороку.

2.11 Медичними протипоказаннями для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) громадян є наявність у них інфекційних захворювань, залежності від психоактивних речовин, алкоголю, психічних захворювань, що потребують перебування на спеціальному диспансерному обліку.

2.12 Надання соціальних послуг громадянам відділенням припиняється у разі:

- поліпшення стану здоров'я, виходу із складних життєвих обставин, в результаті чого громадянин втрачає потребу в наданні соціальних послуг;
- виявлення у громадянина, якого безоплатно обслуговує відділення соціальної допомоги вдома, працездатних рідних (батьків, дітей, чоловіка, дружини), або осіб, з якими укладено договір довічного утримання (догляду).
- направлення громадянина до будинку-інтернату для громадян похилого віку, пансіонату, психоневрологічного інтернату, надання громадянину соціальної послуги з догляду вдома в будинку для ветеранів війни та праці, інших закладів постійного проживання;
- зміна місця проживання/перебування;
- грубого, принизливого ставлення громадянина до соціальних робітників, соціальних працівників та інших працівників територіального центру;
- порушення громадського порядку (сварки, бійки тощо);
- систематичного перебування в стані алкогольного, наркотичного сп'яніння;
- виявлення медичних протипоказань для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) відділенням;
- надання громадянину соціальних послуг фізичною особою, якій призначено грошову компенсацію у встановленому законодавством порядку;
- відмови отримувача соціальних послуг або його законного представника від отримання соціальних послуг;
- невиконання громадянином без поважних причин вимог щодо отримання соціальної послуги з догляду вдома;
- припинення діяльності відділення або територіального центру;
- смерті громадянина.

Надання соціальних послуг громадянину припиняється за наказом директора територіального центру.